

Op den

GROOTEN SCHOUBURGH

Der

SCHILDEREN

En

SCHILDERESSEN,

Geficht door den Kunstryken Heer

ARNOLD HOUBRAKEN.

O Schilderleerling, dien de bant
Des meesters leit, om uw verstant
Te scherpen, en de kunst te leeren,
Die d'edele Natuur braveren
En wezens stellen kan in 't licht,
Tot lust en voedsel van 't gezicht:
ô Schilderleerling, lees de bladen,
Waar in gy ziet de brave daden
Der Kunstenaren, hier genaemt,
En al de werrelt door befaemt.
Hier staan voor u verbeelt naar 't leven,
En door de nyvre pen beschreven
De Schilderbelden, welker naam
Heeft stof gegeven aan de Faam.
Hier ziet men RUBBENS en VAN DYKEN
Met hunne tafereelen pryken,
In Vorstenhoven hoog ge-eert,
Daar hun geen haat of wangunst deert,
Hoe

Hoe wrokkende, hoe zeer verbolgen.
 Men ziet, hoe later geesten volgen
 Op dien doorluchten heldendraf.
 Hun naam verydelt doot en graf,
 En leeft in weerwil van de tyen.
 Hier maken ernst en boerteryen
 Een mengeling van zuur en zoet,
 Tot een verpozing voor 't gemoedt,
 Dat zich vermeit in 't een en 't ander.
 Dus hout HOUBRAKEN 't spoor van MANDER,
 En van SANDRART, en van DE BY,
 En schaft ons keur van lekkerny.
 Ook geeft hy lessen waart te hooren,
 Voor dien de Kunst heeft uitgekoren
 Tot haren lieven voesterling,
 Die voedsel van haar hant ontving.
 Maar hoe zyn veder is te loven,
 Nogh gaat haar zyn penceel te boven.

D. VAN HOOGSTRATEN.

D E

zel
 ne
 teg
 Aff
 op
 ge
 dat
 ool
 Bec
 voc
 niff
 met
 en
 I